

РЕШЕНИЕ

№ 4221

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **9258** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Столична община чрез процесуален представител срещу Решение, постановено по НАХД № 8782/2024г. на СРС, с което е отменено Наказателно постановление № 542760/16.02.2024г. на Заместник Кмета на СО, с което на К. Й. Ж.-М., на основание чл. 49 от Наредбата за реда и условията за пътуване в обществения градски транспорт на територията на Столична община е наложено административно наказание глоба в размер от 50 лева.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

Претендира се неправилно приложение на материалния закон, като намира мотивите на решението за необосновани.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юрк В., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът по касация от адв. М., в качеството му на процесуален представител на К. Ж.-М., като моли жалбата да бъде оставена без уважение и претендира разносните пред касационната инстанция, за които представя списък.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на жалбата.

Настоящият състав на АССГ намира, че жалбата е допустима, като подадена от заинтересована страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, при съобразяване на следното:

За да постанови оспорения съдебен акт, съдът е съобразил следното от фактическа и правна страна:

Административнонаказателното производство против жалбоподателя започнало със съставяне на АУАН бл.№542760 на 08.12.2024 г. от компетентно длъжностно лице на длъжност- контролър по редовността на пътниците към „ЦГМ“ ЕАД, надлежно оправомощена със Заповед №СОА18-РД08-455/10.05.2018 г. на кмета на Столична община, в присъствието на двама свидетели при установяване на нарушението и при 2-ма съставяне на акта, също длъжностни лица към „ЦГМ“ ЕАД, против настоящата ответница по касация. Вменено е следното нарушение: На 08.12.2023 г., в 13:36 часа, в Автобус 9, с инвент.№3011, при проверка на лицето след спирка 129 СУ, посока [улица], район „П.“, пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, с което виновно е нарушила разпоредбите на чл.18, ал.1, т.1, т.2, във вр. с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО. АУАН е надлежно предявен и връчен на жалбоподателката, срещу неин подпис, без възражения по направените в него констатации. В законоустановения 7-дневен срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН не е подадено възражение

Въз основа на направените констатации в АУАН, компетентно длъжностно лице: заместник-кмет на Столична община, надлежно оправомощен със Заповед №СОА24-РД09-1873/02.22.2024 г. на кмета на Столична община, издал обжалваното НП №542760/16.02.2024 г., с което наложил на лицето, на основание чл.49 от НРУПОГТТСО административно наказание глоба в размер на 50 лева, за нарушение на чл.18, ал.1, т.1 и т.2, във вр. с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО.

Съдът не споделил единственото релевирано възражение в жалбата за некомпетентност на АНО, защото със своя заповед №СОА24-РД09-1873/02.22.2024 г., кметът на Столична община, въз основа на делегираното му правомощие по закон – чл.47, ал.1, б.“а“ от ЗАНН, чл.22, ал.5 и ал.6 от ЗМСМА и чл.44, ал.2 от ЗМСМА, изрично е упълномощил заместник кмета на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“ да изпълнява функциите на АНО по преписки, образувани въз основа на съставени АУАН по НРУПОГТТСО.

При извършена служебна проверка за законосъобразност на процесните АУАН и НП, съдът констатира, че в хода на образуваното административнонаказателно производство са допуснати съществени по тежест процесуални нарушения. Приел, че съдържанието както на АУАН, така на НП, не отговарят на императивните изисквания на чл.42, т.5 и чл.чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Актосъставителят е посочил като нарушени разпоредбите на чл.18, ал.1, т.1, т.2, във вр. с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО, и по този начин е създал неяснота относно приетото за установено административно нарушение, доколкото очертаните състави по т.1 и т.2 от чл.18 от Наредбата не могат да се реализират едновременно, а при условията на алтернативност, т.е. пътник или не разполага с редовен превозен документ, или не представя същия на контролора. Тази нередовност в акта е пренесена и в НП в нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Това е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, до степен последното да не може да разбере за какво точно нарушение е наказано. Допуснато било нарушение и на материалния закон. За пътуване в МПС за обществен превоз, каквото е и Автобус №9, без редовен

превозен документ, санкция, освен в НРУПОГТТСО, е предвидена и в разпоредбата на чл.101, т.1 от ЗАвтПр, която предвижда, че пътник в МПС за обществен превоз, който пътува без билет или друг превозен документ, се наказва с глоба от 10 до 50 лева - за превози по общинските транспортни схеми, какъвто се явява и настоящият случай. Налице били два нормативни акта – закон и подзаконов нормативен акт /Наредба/, които уреждат една и съща материя. Санкцията за пътуване без билет е предвидена в закон, като разпоредбата на чл.101 от ЗАвтПр не е бланкетна, а съдържа всички признаци на извършеното нарушение, поради което не подлежи на попълване от друг нормативен акт. Съдът приел за недопустимо обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, в който се предвижда и абсолютно по размер административно наказание, макар и от същия вид – глоба. Противоречието между закон и подзаконов нормативен акт обуславят отмяна на процесното НП, издадено за нарушение на НРУПОГТТСО, противоречаща на ЗАвтПр – чл.15, ал.3 от ЗНА. ЗАвтПр е относим и към превозите по общинските транспортни схеми, тъй като превозът на пътници е изрично посочен в чл.1, т.1 от същия закон. В този смисъл и предвид разпоредбите на ЗНА, приложим бил специалният закон, а не подзаконовият нормативен акт.

С оглед на горното е прието, че жалбоподателката неправилно е била санкциониран по реда на НРУПОГТТСО, вместо да понесе административнонаказателна отговорност по чл.101, ал.1 от ЗАвтПр. Предвид гореизложеното, съдът намерил, че процесното НП следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно издадено.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, като по фактите спор не е налице. Същите са последователни и логични и не следва да се преповтарят от настоящата инстанция.

По възраженията в жалбата, съдът съобрази следното: Сочи се, че съдът е възприел, че фактическата обстановка, вкл. относно конкретното деяние, съответно вида на установеното нарушение е ясно установена, респ. уличеното лице е можело да разбере ясно какво обвинение му се вменява, но въпреки това е възприел на неяснота, което е извел, че е съществено нарушение.

Съдът еднозначно е посочил, че описанието на нарушението в акта за установяване на нарушение е вменено чрез използване на предварително подготвена бланка, като актосъставителят не е посочил коя от визираните в същата правни норми е нарушило лицето. Последното се споделя от настоящия съд и е видно от приложения по делото акт за установяване на нарушение, в който са визирани нарушения на нормите на 18, ал.1, т.1, т. 2 от Наредбата, като не е направено уточнение коя от тях е възприета за нарушена. Последователна е съдебната практика в тази насока, доколкото се касае за производство с обвинителен характер и неуточняването на нарушението е съществено процесуално нарушение, отразяващо се на правото на защита на уличеното лице. Същото е пренесено в НП, както правилно е установил и СРС.

На следващо място, в касационната жалба се сочи нарушение, свързано с приложението на материалния закон, а именно – установяването на нарушената правна норма.

Настоящият състав споделя виждането, че Законът за автомобилните превози е приложим и относно движението на превозните средства за градски транспорт, съобразявайки нормата на чл. 36 от същия.

В този смисъл, също се приемат и мотивите на решението за процесния случай.

Към датата на извършване на нарушението и към датата на издаване на процесното НП, е била в сила Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 на СОС по Протокол № 51 от 05.04.2018 г. Съгласно чл. 49 във връзка с чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО при пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение, за което е предвидено наказание "глоба" в абсолютен размер от 50 лева /чл. 49/. Според параграф 1, т. 1 от ДР на НРУПОГТТСО превозно средство е трамвай, тролейбус, автобус или метровлак, с който се осъществява обществен градски транспорт на територията на Столична община. Разпоредбата на чл. 101, т. 1 от Закона за автомобилните превози, също действаща към процесния момент, предвижда пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг превозен документ, да се наказва с глоба в размер от 10 до 50 лева - за превози по общинските транспортни схеми. Съгласно пар. 1, т. 11 от ДР на ЗАвтПр това е общодостъпна схема, с която се предоставят за експлоатация автобусните линии в община, област или в цялата страна, тоест съгласно относимата законова регламентация общественият градски транспорт на територията на Столична община, осъществяван с автобуси, е превоз по общинските транспортни схеми. С оглед това, правилен е изводът на СРС, че при установяване на нарушение от типа на вмененото при превоз в автобус / както е в процесния случай/, следва да бъде приложена разпоредбата на Закона за автомобилните превози, а не тази на Наредбата.

По изложените съображения, решението като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника по касация, следва да бъдат присъдени направените разноски в размер на 480 лева с ДДС.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.1, предл.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3560/02.08.2024г. по НАХД 8782/2024г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на К. Й. Ж.-М. сумата от 480 / четиристотин и осемдесет/ лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ